

В кабинета на Стамболийски Зографов беше министър на земеделието. Беше добър земеделец и много добър човек. Той е от Кочериново. Тогава него сложихме за председател на комитета — като бивши министър и по-неутрално лице. Комитетът се събираше в Земеделската банка. Зографов фактически не ръководеше нищо. Него го взехме като фигура, за да предаде по-голямо значение на този комитет. Аз бях познат с него, но други го предложиха. Той обаче не игра решаваща роля. Представляваше Земеделската банка, когато се защитаваха интересите на кооперациите. Мисля, че е от Кочериново или от Рила. За него имах много добро мнение. Той беше деен, почтен, голям патриот, не се ръководеше от лични материални интереси. Рядко има хора като него. Беше обаче малко наивен. Не познаваше обществото на търговците и се влияеше понякога. Но беше морално запазен човек.

Документ № 3

Значи сделката става през 1934 година, а обхваща и тютюните от 1928 г. С това отлагане значи сме загубили един милион лева. Отначало се явяват като купувач на тези тютюни германците, респективно "Реестма" и Шнур. Обаче в това време австрийците /при мене идва Секел от името на австрийската режия/, чехите /от тяхно име идва Шафел/, унгарците и те се появиха като купувач. И така се включиха и те, докато по-рано от тях нямаше и помен. Секел и той имаше някакви тютюни. И германците се съгласиха. Но това стана в последния момент.

Тук пише, че тютюните са продадени по 72 лв., а аз казах по 52. Вероятно, защото като се махнат разносните, чистите пари, които сме взели са били 52 лв.

Документ № 4

Това нещо е писано от Земеделската банка. Това е някакъв доклад. В него тютюна се изравнява с другите земеделски продукти и се говори за доходността от него като земеделска култура. В сравнение с другите той дава един много добър доход. Но след това цените бързо паднаха. Този документ е направен с цел да се засили производството на тютюн.

Когато настъпи кризата в тютюневата търговия, когато се набраха непродадени реколти в България, Гърция и Турция /те бяха най-много в Гърция/, гърците решиха 1/3 от това количество, най-долните качества да се изгорят и държавата да ги заплати на собствениците, за да се намали щокът /количеството/. По това време гърците бяха в много лошо положение. Ние имахме в застой едно много малко количество тютюн. Те имаха 3-4 пъти повече от нас, а турците — два пъти повече. Тогава правителството на гърците прави едно предложение до Женева, до тогавашното Общество на на родите, до икономическата му секция, с искане там да стане една конференция между производителите на ориенталски тютюни /Гърция, Турция, България/ и консуматорите на тези тютюни от Европа. И тук да се вземат мерки